

Full diocesà

9 d'abril del 2017

p4 – Trobada de famílies a la Sagrada Família

p6 i 7 – Viacrucis amb textos del papa Francesc



La porta de la Setmana Santa

Enmig de la fosca simbòlica que ha anat fent més penitencial i dramàtica la Quaresma, aquesta diada d'avui és com un raig de llum que preludeja el triomf pasqual. Arribem a la *Dominica in palmis de Passione Domini*, i el títol ja ens indica el doble i contrastant aspecte de la litúrgia d'aquest diumenge, que obre la Setmana Santa. En la primera part, domina la festa i l'alegria de la benedicció de rams i palmes. En la segona, la serietat del misteri de passió i la mort del Senyor. Diu el P. Bernabé Dalmau: «L'Església es complau en aquest contrast.»

La missa d'aquest diumenge, després d'haver commemorat l'entrada de Jesús a Jerusalem, se centra en la Passió del Senyor. Primer presenta la profecia d'Isaïes sobre la passió

de Crist, amb el tercer càntic del Servent de Jahvè. El salm responsorial és el que Crist proclamà estant a la creu: *Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?* I com a evangeli enguany es llegeix la Passió segons sant Mateu, una meditació sobre l'impressionant *kenosis* de Crist.

Mateu ens presenta els darrers episodis de la vida de Crist com el compliment de les escriptures. Subratlla el tema del temple, acomplert en la persona de Crist, i, per altra banda, és l'únic evangelista que fa una descripció de la mort de Judes. Mateu també és l'únic autor que diu que la beguda que van oferir a Jesús és fel i que descriu els esdeveniments posteriors a la mort de Crist: el vel del temple esquinçat, les resurreccions de persones i les tremolors de la terra.

«Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?»

Diumenge de Rams de la Passió del Senyor / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrencaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

(50,4-7)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

(Salm 21)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant a capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

(2,6-11)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Betfagué, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera fermada, amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega.» Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell

hi pujà. Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatificar el terra i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

(21,1-11)

«Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu»

La multitud com a mirall de la humanitat

Jean Hakolimana, prev.

La multitud que envoltava Jesús a Jerusalem és diversa i canviant, per al bé i per al mal. L'evangelista parla dos cops de «multituds», en plural, com per significar la seva absència d'unitat. És una multitud inconsistent i canviant. Després de cridar: *Beneït el qui ve en el nom del Senyor!*, els mateixos el sentencien: *Crucifica!* Avui dia, el nostre món continua sotmès a la mateixa contradicció i versatilitat. Un gran impuls de generositat atrau multituds, però, alhora, hom observa unanimitats i consensos superficials que, en lloc d'unificar, tendeixen a crispar les clivelles més enllà d'una sana divergència.

Se'ns presenta cada dia allò que J.I. González Faus descriu dient: «Es va gestant un ridícul al qual no deixem d'assistir avui: sons tons èpics i proclamacions delirants (de triomf o de venjança) s'apliquen a petites causes gairebé domèstiques: un error arbitral en un partit, o una picabaralla lingüística a l'hora de retolar un anunci... La postmodernitat ens està portant al ridícul, sempre tan proper al que és sublim... L'ésser humà té passions d'absolut que aplica a tot el que té a mà: ja sigui les mides del seu barret o el cafè de cada matí.» I, de vegades, també nosaltres els creients hi estem involucrats. El diumenge de Rams ens convida a reunir-nos entorn d'aquell que reuneix i uneix. Jesús ens fa passar de multitud a poble. Ens uneix en quant pren damunt seu el pecat del món. Fora del pecat, la creació recupera la seva harmonia, no pas com una uniformitat on la diversitat desapareix, sinó com una comunió on les diferències enriqueixen.



La imatge



Com una missa, la primera missa. Jesús presideix els apòstols al voltant de la taula i els parla. Hi ha també les gerres de l'aigua per a les ablucions rituals. Cada un dels presents mostra actituds, tancats diferents.

La referència a la mort i la resurrecció del Senyor, a punt d'esdevenir-se, la donen el pa romput i el vi vessat. Amb gent del nostre temps, hi sortiríem nosaltres.

L'Últim Sopar (1941). Lluís Masriera



Lit. hores: Setmana II

10 dilluns Sant

— Sant Ezequiel, profeta (s.VII a.C.)
— Sant Apol·loni, màrtir (*186).
Isaïes 42,1-7 / Salm 26 / Joan 12,1-11

11 dimarts Sant

— Sant Estanislau, bisbe i màrtir (1030-1079)
Isaïes 49,1-6 / Salm 70 /
Joan 13,21-33.36-38

12 dimecres Sant

— Sant Zenó, màrtir (*c.371)
Isaïes 50,4-9a / Salm 68 /
Mateu 26,14-25

13 dijous Sant

— Sant Hermenegild, màrtir (*585)
— Sant Martí I, papa i màrtir (*655)
Éxode 12,1-8.11-14 / Salm 115 /
Corintis 11,23-26 / Joan 13,1-15

14 divendres Sant

— Sant Tiburci (*288) i Valerià (*260), màrtirs
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 30 / Hebreus 4,14-16; 5,7-9 / Joan 18,1-19,42

15 dissabte Sant

— Sant Abbó, bisbe
Comença el Temps de Pasqua

16 diumenge de Pasqua. Resurrecció del Senyor / Cicle A

— Santa Engràcia, màrtir (*303)
— Santa Bernadetta, verge (1844-1879)
Vetlla: Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Romans 6,3-11 / Salm 117 / Mateu 28,1-10
Missa del dia: Fets 10,34^a.37-43 / Salm 117 / Colossencs 3,1-4 / Joan 20,1-9
Nit: Lluc 24,13-35

Celebració de la família i la vida a la Sagrada Família

Delegació de Pastoral Familiar

El diumenge 26 de març, la basílica de la Sagrada Família de Barcelona va acollir les famílies cristianes de Catalunya. El nostre bisbat va participar en l'eucaristia amb unes dues-centes cinquanta persones acompanyades d'alguns mossens i encapçalades pel vicari general, Mn. Josep M. Vilaseca. La major part de feligresos es van desplaçar en tres autobusos procedents de diferents punts de la diòcesi.

La missa va tenir la participació de més de 3.000 assistents i va ser retransmesa pel canal de la Sagrada Família i per Ràdio Estel. Va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, ja que el bisbe delegat de Família de la CET, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, li va

cedir la presidència com a amfitrió. A més dels esmentats bisbes hi van participar també el cardenal de Barcelona, l'arquebisbe de Tarragona i els bisbes de Girona, Lleida, Vic i Terrassa amb el bisbe auxiliar. Va ser concelebrada per una setantena de preveres i nombrosos diaques de totes les diòcesis amb seu a Catalunya.

L'arquebisbe Omella en l'homilia va donar «gràcies a Déu pel gran do de la família» i «per l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia* del papa Francesc» fruit preciós del Sínode de la Família. La celebració va acabar amb el Virolai a la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya. La festa de la vida va ser una veritable festa de joia i va ser viscuda amb molta satisfacció i pau.



Trobada Interdiocesana de Vida Creixent

Solsona, 9 de maig del 2017



El dia 9 de maig tindrà lloc a la ciutat de Solsona la XXXI Trobada Interdiocesana de Vida Creixent. Enguany la nostra diòcesi acull aquesta trobada del moviment de gent gran. L'horari és el següent:

- 9.30 h. Arribada i esmorzar (a la Sala Polivalent).
- 10.15 h. Discursos de benvinguda i dissertació històrica territorial sobre el bisbat de Solsona.
- 11.15 h. Anada a la catedral.
- 12 h. Explicació històrica sobre la catedral.
- 12.45 h. Eucaristia presidida per Mons. Xavier Novell.
- 13.45 h. Tornada a la Sala Polivalent.
- 14.30 h. Dinar i sobretaula.
- 17.15 h. Comiat amb «L'hora dels adéus».

Per a més informació i inscripcions, adreceu-vos als coordinadors de la vostra parròquia.

Trobades mensuals de Catequesi Familiar a Gironella

Parròquia de Gironella



El dissabte dia 25 de març es va celebrar la 6a Trobada mensual de Catequesi Familiar a la parròquia de Gironella. Cada mes, des que va començar el curs el mes de setembre, s'ha fet una trobada familiar en dissabte per a aprofundir en els temes que es van tocant en la catequesi quinzenal que es fa des de la parròquia de Gironella.

Aquestes trobades proposen alguna activitat (manualitat, pel·lícula, joc o gimcana), continuen amb la celebració de l'eucaristia i acaben amb un sopar comunitari.

Dissabte passat es va donar un petit testimoni, seguit d'una gimcana, el viacrucis, l'eucaristia i el sopar de pa amb tomàquet i embotit.

Estem molt contents de l'acolliment i participació d'aquestes trobades.

Retaule de Sant Esteve, Montmajor

Comissió de Patrimoni

El Departament de Cultura ha restaurat el retaule barroc de Sant Esteve, provinent del Pujol de Planès, exposat actualment a l'església parroquial de Sant Sadurní de Montmajor. La restauració s'ha dut a terme en els tallers del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya i ha durat vuit mesos. Els treballs més rellevants han estat la desinsectació del suport i la neteja de la superfície policromada, amb la retirada de les repintades superposades sobre la policromia original de la peça. El retaule va ser concebut per a presidir l'altar major del temple parroquial del Pujol de Planès, dedicat a sant Esteve, i, a l'entorn de l'any 1980, es va traslladar a l'església de Sant Sadurní de Montmajor. El

retaule és format per peces de dues èpoques diferents: unes taules del cos central, d'època renaixentista, que sembla que es podrien relacionar amb la producció dels germans Alegret de Cervera, i la resta del conjunt, d'època posterior, obra de l'escultor Miquel Vidal, de l'any 1635. El moble consta d'un basament, un cos central i l'àtic. El basament, centrat per un altar de nova factura, té a cada costat dos panells en forma de porta, amb la representació dels sants Miquel i Rafael. Sobre l'altar hi ha el sagrari original. El cos central conté tres pintures sobre taula, amb la representació de sant Pere, sant Esteve i sant Pau. La part central de l'àtic l'ocupa una fornícula amb una talla de la Puríssima Concepció.



Per la vostra santa creu heu redimit el món

Viacrucis amb textos del papa Francesc

Monició inicial

Germans i germanes: Tant la redempció com la creació son obra de l'Amor. Déu crea per amor a l'home i el posa en el paradís. Jesús, en la culminació de la seva obra redemptora, torna al paradís, en la persona del malfactor que penjava juntament amb ell a la creu, tota la humanitat. És l'amor i no el sofriment el que redimeix el món, és la misericòrdia concedida a la feblesa humana el que redimeix el pecat del món. El camí de Getsemaní al Calvari està regat per l'amor fet misericòrdia en Jesús mort i ressuscitat que és la misericòrdia del Pare encarnada.

I. Jesús a l'Hort de les Oliveres

El futur és a les mans de Déu, les mans d'un Pare provident. Això no vol dir negar les dificultats i els problemes, sinó veure'ls com a passatgers i superables. Les dificultats, les crisis, amb l'ajuda de Déu i la bona voluntat de tots, es poden superar, vèncer i transformar.

II. Jesús és traït per Judes i arrestat

Quants deserts ha de travessar l'ésser humà també avui! Sobretot el desert que està dins d'ell quan hi falta l'amor de Déu i del proïsme, quan no és conscient de ser custodi de tot el que el Creador ens ha donat i ens dona.

III. Jesús és condemnat pel Sanedrí

El món proposa imposar a qualsevol preu, competir, fer-se valer ... Però els cristians, per la gràcia de Crist mort i ressuscitat, són els brots d'una altra humanitat, en la qual tractem de viure al servei dels altres, de no ser altius, sinó disponibles i respectuosos.

IV. Jesús és negat per Pere

La indiferència envers el proïsme i envers Déu és una temptació real també per als cristians. Per això necessitem sentir en cada Quaresma el crit dels profetes que aixequen la seva veu i ens desperten.

V. Jesús és jutjat per Pilat

Jesús pot canviar, pot convertir el nostre cor de pedra en cor de carn, pot alliberar-nos de l'egoisme i fer de la nostra vida un do d'amor. Jesús pot fer-ho. Deixa't mirar per Jesús!



Verge de la Soledat, Igualada.

VI. Jesús és flagel·lat i coronat d'espines

La misericòrdia és la veritable força que pot salvar l'home i al món del «càncer» que és el pecat, el mal moral, el mal espiritual. Només l'amor omple els buits, els desordres que el mal obra en el cor i en la història.

VII. Jesús carrega amb la creu

Per més grans que siguin els nostres límits, som convidats a enrobustir les mans, a enfortir els genolls, a tenir valor i a no témer, perquè el nostre Déu ens mostra sempre la grandesa de la seva misericòrdia.



El llibre

De viatge. Amb una entrevista amb Sa Santedat...

Andrea Tornielli



Editorial Claret – Barcelona 2017

En aquest llibre, el vaticanista Andrea Tornielli ens narra en directe els divuit viatges d'abast internacional realitzats pel papa Francesc durant els anys 2013-2016. Ens n'explica molts detalls i anècdotes entremig de la doctrina expressada en cada un pel Sant Pare. Conté també una entrevista al pontífex i unes curiositats sobre les característiques dels viatges papals. Tot plegat constitueix un volum interessantíssim que ens permet de conèixer a fons el pensament i el tarannà de l'actual bisbe de Roma.

Aquest volum va ser presentat el 21 de març, a Barcelona, per Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe de la Seu d'Urgell, el qual destacà que «els viatges del Papa són focus de llum a les perifèries», com també que són «viatges profètics». Llibre escrit originàriament en italià, ha estat traduït al català pel sacerdot i lingüista Josep Ruaix.

VIII. Jesús és ajudat pel Cirineu

L'Evangeli ens convida sempre a córrer el risc de la trobada amb la cara de l'altre, amb la seva presència física que interpel·la, amb el seu dolor i els seus reclams, amb la seva alegria que encomana en un constant cos a cos. La veritable fe en el Fill de Déu fet carn és inseparable del do de si, de la pertinença a la comunitat, del servei, de la reconciliació amb la carn dels altres.

IX. Jesús troba les dones de Jerusalem

Trobar el Senyor que ens consola i anar a consolar el poble de Déu, aquesta és la missió. La gent d'avui té necessitat certament de paraules, però sobretot necessita que donem testimoni de la misericòrdia, la tendresa del Senyor, que enardeix el cor, desperta l'esperança, atreu cap al bé.

X. Jesús és crucificat

La creu de Crist és la prova suprema de la misericòrdia i l'amor de Déu per nosaltres: Jesús ens va estimar «fins a l'extrem» (Jn 13,1). Així de gran és la misericòrdia de Déu: ell ens estima, ens perdona; Déu ho perdona tot i Déu perdona sempre.

XI. Jesús promet el seu regne al bon lladre

Demanam al Senyor, per a cada un de nosaltres, ulls que sàpiguen veure-hi més enllà de l'aparença; orelles que sàpiguen escoltar crits, murmuris i també silencis; mans que sàpiguen sostenir, abraçar i curar. Demanam, sobretot, un cor gran i misericordiós, que vulgui el bé i la salvació de tothom.

XII. Jesús, la seva Mare i el deixeble preferit

La misericòrdia de Déu no és una idea abstracta, sinó una realitat concreta

amb la qual ell revela el seu amor, que és com el d'un pare o una mare que es commouen en el més profund de les seves entranyes pel propi fill. Val a dir que es tracta realment d'un amor «visceral». Prové del més íntim com un sentiment profund, natural, fet de tendresa i compassió, d'indulgència i perdó.

XIII. Jesús mor en la creu

A vegades ens sembla que Déu no respon al mal, que roman en silenci. En realitat, Déu ha parlat, ha respost, i la seva resposta és la creu de Crist: una paraula que és amor, misericòrdia, perdó. I també judici: Déu ens jutja estimant-nos.

XIV. Jesús és dipositat al sepulcre

El cristià no pot ser pessimista. No té l'aspecte de qui sembla estar de dol perpetu. Si estem veritablement enamorats de Crist i sentim quant ens estima, el nostre cor s'inflamarà de tanta alegria que contagiarà tots els qui viuen al nostre voltant.

Oració

Oh Déu, vos ens allibereu dels nostres complexos i pors quan ens abandonem a les vostres mans. Ajudeu-nos a créixer sota la vostra mirada, a viure des de la vostra pau, el vostre amor i la vostra alegria, sabent que tot és do, que vos ens allibereu per a assolir la llibertat a què som cridats. Per Crist, Senyor nostre.
Amén.

Material elaborat per la Delegació Diocesana de Litúrgia de l'arquebisbat de Tarragona



Per molts

Xavier Novell, bisbe de Solsona



A les misses d'aquest cap de setmana tindrem una petita sorpresa. Els que presidirem les celebracions, quan consagrarem el calze, pronunciarem una fórmula consecradora sobre el calze una mica diferent. No sentireu: "...la sang de l'aliança nova i eterna, vessada per vosaltres i per tots els homes, en remissió dels pecats...". Sinó que escoltareu: "...la sang de l'aliança nova i eterna, vessada per vosaltres i per molts, en remissió dels pecats...". No, "per tots els homes" sinó "per molts".

No es tracta d'una modificació en la fórmula litúrgica, que en el seu original oficial llatí, com sempre, diu "pro multis", sinó d'una modificació de la traducció al català, al castellà i a altres llengües modernes.

Si ho recordeu, ja fa anys, el papa Benet va establir que la traducció d'aquesta fórmula, poc literal en moltes llengües, es corregís amb ocasió de la tercera edició del missal romà. Això entraria en vigor a mesura que cada país aprovés la traducció a la seva llengua de la nova edició del missal. Fa un parell de mesos ha arribat a la llengua espanyola i aquest cap de setmana a la llengua catalana. Ja fa anys que el nostre delegat de litúrgia té a punt la nova edició del missal en català, però mentre no surti, i per evitar diferències amb el castellà, els bisbes catalans hem demanat l'aprovació de la modificació d'aquesta traducció, ha estat aprovada i hem establert que comenci el seu ús obligatori a partir d'aquest cap de setmana.

El papa Benet va explicar i justificar els motius d'aquest canvi en una carta al president de la Conferència Episcopal Alemanya. El principal motiu és "que el pas del 'pro multis' al 'per tots' no era de cap manera una simple traducció, sinó una interpretació, que segurament tenia i segueix tenint fonament, però és certament ja una inter-

pretació i quelcom més que una traducció". Defensa que als anys seixanta, quan es passà del llatí a les llengües modernes en la litúrgia, es feu opció per una traducció interpretativa sobre un gran consens exegetí en relació al significat de l'expressió "pro multis" en els passatges bíblics on se sustenta la fórmula litúrgica. En els darrers anys ha desaparegut aquest consens i s'ha posat en evidència que és millor optar per una traducció literal i evitar les traduccions interpretatives. Alhora, insisteix que és necessària una catequesi a tots els fidels que mostri "de manera inequívoca, en el sentit volgut per Jesús, la universalitat de la salvació que d'ell prové" i que expliqui per què "si Jesús va morir per tots, [...] a les paraules del Darrer Sopar ell va dir 'per molts'?".

És molt interessant que llegiu aquesta carta del papa Benet que tot i ser un xic tècnica és assequible, sobretot si en feu una lectura en grup. Com sempre, la trobareu a la pàgina web i m'alegrarà saber, a les vigílies del sant sopar, que els rectors us convoquen per a explicar-vos-ho.

